

### [Alfred Jensen.]

er med til at styrke fredens kræfter. Jeg må sige, at som vi dengang savnede oplysninger om de praktiske foranstaltninger til gennemførelse af denne erklærings indhold, således savner vi også nu en praktisk politik, der tager sigte på at nå de formål, som ligger i statsministerens erklæring. Det nytter lidet at tale om fred, hvis man ikke slutter op bag de kræfter, der virkelig vil gøre en indsats for afspænding, en indsats mod oprustning og for at der kan komme så at sige forhandlingsånd tilveje mellem nationerne. Det kan se besnærende ud, at vor delegation på De Forenede Nationers generalforsamling stemmer for en udtalelse, der indeholder vendinger om ønskeligheden af nedrustning. Jeg vil sige, at det er for os ikke et spørgsmål om ønskelighed, det er et spørgsmål om nødvendighed, og det er en nødvendighed af hensyn til folkene, af hensyn til freden. Kun rustningskapitalisterne og de, der ønsker krig, har fordel af rustninger, har fordel af, at man ikke effektivt fastslår, at nu skal der nedrustes for stormagternes yedkommende, og nu skal der være forbud mod atombomber. . . (Finansministeren [H. C. Hansen]: Alle vegne?). Det gælder alle vegne. (Finansministeren [H. C. Hansen]: Er De sikker på det?). Jeg taler om stormagterne, og det gælder for stormagterne. (Ole Bjørn Kraft: De skal også kunne kontrolleres?) . . . Akkurat, men først må vi have fastslået, at der skal ske en nedskæring. Vi skal ikke have den gamle komedie om igen, at man først skal have kontrol og sikkerhed, og imedens foregår oprustningen i stigende tempo. Hvad bliver resultatet? Det bliver som i 30'erne, at vi mod folkenes vilje kastes ud i en ny og blodig krig. Det virker heller ikke overbevisende, at der går mere end 14 dage for regeringen med at tage afstand fra den opfattelse, som professor Husfeldt gav udtryk for i Randers, at vor hær skal bruges til angrebskrig. Det virker aldeles ikke tillidsvækkende, når man tager i betragtning, at der her blev givet forsvarsministeren lejlighed til at tage afstand fra professor Husfeldts udtalelser. Og hvad betryggelse ligger der i disse ord om ingen angrebskrig, og at vi vil være med til at sikre fred og frihed, når forsvarsministeren indkøber jetjagere for millioner, store millionbeløb, når man indkøber 8 000 afsender- og modtagerapparater, når man bestiller 9 000 maskingeværer med samme kaliber som de tilsvarende amerikanske våben. (Finansministeren [H. C. Hansen]: Det

bliver de ikke dårligere af!). Der bliver sagt, at de er ikke dårlige. Nej, jeg ved, at det passer bedre til de amerikanske krigsaktivisters ønske, end hvis vi havde bibeholdt den kaliber, vi har, og når noget sådant sker, samtidig med at man for fuldt drøn deltager i vestblokkens hetz mod Sovjetunionen, mod kommunisterne, så er der for os ingen tvivl om, at her foretager man netop skridt, der svækker fredens kræfter og er med til at understøtte dem, der vil kaste verden ud i en ny krig.

Jeg havde i og for sig nogle flere bemærkninger at gøre, men min taletid er ved at være udløbet, og så må jeg jo gøre mig klar til afslutning. Jeg skal blot fastslå, at vi betragter ikke den politik, der føres her i landet, som stemmende med fredens interesse. Vi betragter ikke dem, der stiller sig imødekommende overfor den vestlige agitation og deltager i angrebene på Sovjetunionen, som værende i pagt med fredens kræfter. Sådanne forsøg kan kun tjene til at svække fredens sag, og vi ønsker fred, og derfor vil vi bekæmpe alle forsøg på at skabe en krigspsykose.

**Finansministeren (H. C. Hansen):** Jeg skal ikke blande mig i de udenrigspolitiske betragtninger, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen gjorde gældende. Adressen på dem var jo ganske åbenbar, hensigten med den var ganske klar; den sædvanlige mistænkeliggørelse lå deri, og man kender efterhånden sine lus på gangen. Det gælder også, når det ærede medlem og hans partifæller tager ordet i disse anliggender. Det er ikke danske interesser, der skal varetages, men andre.

Når derimod det ærede medlem taler om Gallupundersøgelsen og skatterne, må jeg gøre en enkelt bemærkning. Det ærede medlem antydede rygtevis, at det var socialdemokratiske tillidsmænd, der var spurgt om deres mening. Det ærede medlem ved, at selv om han ville forme en sådan bemærkning her i dag som noget halvt spøgefuldt, vil den i morgen i „Land og Folk“ stå som noget, der er overvejende sandsynligt. Det ærede medlem ved, det er urigtigt. Det ærede medlem ved også, at hans partifælle, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, i går kom galt afsted med sine rygter og endte dagen som en våd hund billedligt talt; det var sin sorteste dag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen oplevede igår. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal ikke tage tråden op, for det lønner sig ikke. Gallupundersøgelsen kan man kritisere i dens